

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexei Pascaru

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Octavian Onofrei împotriva lui Alexei Pascaru cu privire la încasarea sumei cu titlu de cheltuieli de judecată, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Alexei Pascaru, casată parțial hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 noiembrie 2016 și emisă în partea dată o nouă hotărâre, în rest hotărârea primei instanțe fiind menținută

constată:

La 30 decembrie 2015, Octavian Onofrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexei Pascaru cu privire la încasarea sumei cu titlu de cheltuieli de judecată, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii a invocat că la 27 iulie 2010, Alexei Pascaru a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Octavian Onofrei, SA „IM și Compania-Consulting Grup”, ÎS CRIS „Registru”, Direcția documentare mijloace de transport și conducători auto cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și repararea prejudiciului moral.

Menționează că prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 iulie 2013, acțiunea a fost admisă parțial, recunoscut nul contractul de vânzare-cumpărare a automobilului de model Mercedes 416 CDI cu numerele de înmatriculare C NI 155, încheiat între Alexei Pascaru și Octavian Onofrei la 21 septembrie 2009, aduse părțile în poziția inițială prin transmiterea automobilului de model Mercedes 416 CDI cu numerele de înmatriculare C N1 155, din posesia lui Octavian Onofrei în posesia lui Alexei Pascaru și încasat din contul lui Alexei

Pascaru în beneficiul lui Octavian Onofrei datorია în sumă de 243098 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Relevă că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2014 a fost respins apelul declarat de Alexei Pascaru, admis apelul declarat de Octavian Onofrei, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014, recursul lui Alexei Pascaru a fost declarat ca inadmisibil.

Indică că conform proceselor-verbale ale ședințelor de judecată și ale actelor procesuale întocmite, dânsul a fost reprezentat în cauza civilă enunțată de către avocatul Maxim Belinschi.

Sușține că conform bonurilor de plată din 03 august 2014 și 15 ianuarie 2015, dânsul a suportat cheltuieli privind asistența juridică în cauza civilă sus menționată, în mărime totală de 16000 lei, ceea ce se atestă prin actul de primire-predare a serviciilor juridice prestate de către avocatul Maxim Belinschi, pentru 56 ore lucrate, o oră lucrată valorând suma de 300 lei.

Explică că intentarea unui proces judiciar complex de către Alexei Pascaru i-a provocat suferințe psihice, prin ce i-a modificat echilibrul de respectabilitate socială, stima și aprecierea lui în rândul cetățenilor, din perspectiva funcției deținute de director al SRL „Nagoltrans” și că insultele aduse l-au dezonorat ca persoană și i-au afectat sentimentul de prețuire morală.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 96 alin. (1), 166-167, 174-180 CPC, art. 8, 10 alin. (1), 14, 512-514, 1422, 1423 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Alexei Pascaru în beneficiul lui suma de 16000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 29 noiembrie 2016, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost încasat de la Alexei Pascaru în beneficiul lui Octavian Onofrei suma de 10640 lei cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de judecată, inclusiv cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 2000 lei, iar în total suma de 12640 lei.

În rest, acțiunea lui Octavian Onofrei împotriva lui Alexei Pascaru cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost încasat de la Alexei Pascaru în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 319,20 lei.

A fost încasat de la Octavian Onofrei în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 480 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, a fost admis apelul declarat de Alexei Pascaru, casată parțial hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 29 noiembrie 2016, în partea încasării taxei de stat de la Alexei Pascaru și de la Octavian Onofrei și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea de încasare a taxei de stat de la Alexei Pascaru și Octavian Onofrei.

În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 03 mai 2017, Alexei Pascaru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, în partea prin care a fost admisă acțiunea lui Octavian Onofrei și încasat de la el prejudiciul material și cheltuielile de judecată în sumă de 12640 lei, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii lui Octavian Onofrei ca nefondată.

În motivarea recursului a invocat că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au ținut cont de faptul că în actul de primire-predare a serviciilor juridice la acțiunea inițială, au fost incluse mai multe fapte care nu corespund realității.

Indică că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că potrivit prevederilor art. 94, 96 CPC și art. 63 din Legea cu privire la avocatură, cheltuielile suportate în legătură cu acordarea asistenței juridice pot fi încasate doar numai concomitent cu soluționarea cauzei în fond.

Sustine că actele anexate de Octavian Onofrei demonstrează că preținsele prejudicii sunt nefondate și exagerate.

Notează că în actul de primire-predare a serviciilor este înscris precum că avocatul Maxim Belinschi la data de 10 ianuarie 2013, 12 februarie 2013, 23 martie 2013, 16 mai 2013 și 16 iulie 2013 a participat la ședințele de judecată ale Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău, lucrând de fiecare dată câte două ore, pe când în realitate potrivit proceselor-verbale, în unele cazuri ședințele de judecată au fost amânate de la începutul ședințelor, din motivul neprezentării participanților la proces.

Relatează că majoritatea volumului pretins lucrat nu corespunde realității și că la dosar, Octavian Onofrei nu a anexat contractele de asistență juridică pentru prima instanță, instanța de apel și de recurs.

Explică că în copia mandatului pentru prima instanță, este înscris precum că acesta a fost întocmit la data de 10 ianuarie 2013, conform contractului de asistență juridică din 20 decembrie 2012, iar actul pentru pretinsul volum de lucru în prima instanță și instanța de apel a fost întocmit la 15 ianuarie 2015, după ce dosarul a fost examinat deja și de instanța de apel și că pentru pretinsul volum de lucru pentru prima instanță, suma de 15000 lei a fost achitată la data de 03 august 2014.

Subliniază că de către Octavian Onofrei a mai fost anexat și copia mandatului avocatului Maxim Belinschi din 20 august 2013, pentru participarea în instanța de apel, eliberat în baza contractului de asistență juridică din 20 august 2013, care, conform bonului de plată, onorariul a fost achitat tocmai la 15 ianuarie 2015, adică mai târziu de data pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2014.

Evidențiază că Octavian Onofrei în timpul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel nu a achitat avocatului serviciile pentru asistență juridică și din acest motiv, în realitate nu a avut posibilitatea de a cere încasarea lor, acestea fiind achitate după finisarea examinării cauzei la 03 august 2014 în instanța de apel.

Totodată, menționează că în bonul de plată din 03 august 2014 sunt indicate și alte contracte de asistență juridică nr. 34-2012 din 20 decembrie 2012 și nr. 24 din 03 august 2013, care nu se referă la acest dosar.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 03 mai 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexei Pascaru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Alexei Pascaru, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexei Pascaru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Alexei Pascaru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Luiza Gafton